धनं तज्जातस्यापत्यस्य तदपत्याभावे संसर्गी स्वयं ग्रह्मीयात् । एवं मीदर्ख तु मोदरः ॥३॥ तत्व सं इष्टिनम्त सं इष्टी खेतहचनं तृत्य रूप-सम्बन्धिसं सर्गकृतविज्ञेषप्रतिपच्चयं तेन मोद-राषां मापदानां भारतपुत्राणां पिरव्याणां तुन्यानां सङ्गावे संसगी गरक्षीयात् वाकाद- संस्कारः, पुं, (सं + क + घन्।) प्रतियतः। विशेषश्वतः। पृञ्जवचने सर्ज्ञवामेव प्रकातवात् सर्वेष चाचेपासकावात्। यतो न भारमात-विषयमिदं वचनमिति जीमृतवाइनः ॥ सोदरे त्वसं स्टिनि मं स्टिन्समीदरे च सति कतर-स्तावत् ग्रह्मोयात् । एवसोदरासोदरयोः संद्ध-ष्ट्योः महावे कतर इत्वत प्रवसत पाइ यन्धोदयंस्थिति। यन्दोदयः पुनः संसष्टी मन् रक्षीयात् नान्याद्रश्यमात्रः किन्तु भ्रमं-स्टापि पृष्ववचनस्यमोदरपदानुषङ्गात् प्राप्तः सोदरस ग्रह्मीयात्। तन एकत्र विषये प्वंवचनोक्रमं इष्टलसोद्रत्वयोरेकशस्त्ववा-दभयोविभज्य ग्रहणम् । तद्भयसस्य च श्रमी-द्रश्यसाम् सहिनो।त्यक्पत्वात् निति। हितीये चाड संख्टी नान्धमादन इति। सोदरी संस्टिनि सति चन्यमात्जः संस्टापिन ग्रश्लीयात्। अर्थात्तव संसृष्टी सीद्र एव रखीयात । संस्टलाविश्वेषेऽपि सोदरत्वेन तस्य बलवस्वात । दायभागकारास्त पन्योदर्थस्त संस्टी सन् सर्वाप सोदरेऽसं स्टिनि धनं इरत नाम्बोदयः संख्टापि ग्रह्मौयादिति पूर्व्यादिखार्थः। तत किं सोदरस्तदानीं न गरब्रीयादंबेळपेचायाम्तरार्देनोत्तं असं स्ट्रापि चाद्यात सोदर इत्वनुपज्यतं न स'स्टोऽन्य-माद्यजः कंवनः। किन्तु उभाभ्यामेव विभज्य यद्दीतव्यसित्वाद्दः। सिताचरादयोऽप्यंवम्। याज्ञवल्कादीपकलिकायां ग्रूलपाणिमहामहो-पाध्यायस्त । बन्धोदर्थस्तु संस्टो नान्धोदर्था धनं इरेत । असं स्ट्यापि सोदर एव रख्हीयात् न त स खटः सापत्रो भाता। संख्ट इति गर्भसं स्टः सोदर इति कंचित्। नान्योदयो धनं इरेत् इति पाठे प्रन्योदर्थः सन् धन न रहीयात् इति व्याच्या चसं स्ष्टमीदरस्याधि-कारार्धिमदं वचनमतो न पुनक्तिरित्वाइ:। रबाकरप्रस्तयस्त कलातरी नान्योदर्थाधनं इर दिति पाठी इध्यतं स सूलभूतयाच्चवल्कामितां चरापारिजातहलायुधयन्ये पु नान्धोदर्थो धनं इरिदिति पाठदर्भनात् तदनुसारव्याव्यादर्भ-नाच लिपिकरप्रमाद इलाहुः। इति दाय-

संस्टलं, क्री, (संस्ट+ल।) संस्टस्य भावः। यदा। तेन एकत विषये पूर्ववचनोत्तस स्टल-सीदरत्वयोरिकमस्त्रस्वाद्भयोविभन्य यह-णम्। इति दायतस्वम्॥

संस्थी, [न] पं, संस्थं संस्थलमस्यासीति। इनि:।) संस्टलविशिष्टः। यदा, यात्र-वल्कारः॥

'स'स्टिनन्त म'स्टी मोदरस्य तु सोदरः। द्याचाप इरिट्ंगं जातस्य च सतस्य च॥ ग्रन्धोदर्थम्त संस्टी नान्धोदर्थी धनं इरेत्। असं स्टापि चाद्यात संस्टो नान्यमाहजः॥" इति दायतत्त्वम ॥

भनुभवः। सानसकमी इति मेदिनी॥ न्यायः मते गुण्विशेष:। स च चिविध:। वेगाख-मंस्कारः १ पर्यं मूर्त्तं पदार्थस्थायी । क्षचिद्देग-जन्यः कचितकमाजन्यय। स्थितिस्थापक-संस्कार: २ चयं पृथिवीगुण: केषाचिकात पृथि-अतिन्द्रियः व्यादिचतुःपदार्घगुणः। षयं स्मन्दनकारणञ्ज । भावनास्यमं स्कारः ३ भयं त्रात्मनः त्रतीन्द्रियग्णः। उपचानात्मक-निययजन्य:। त्रयं सारणप्रत्यभिचयोः कार-

गञ्ज । ॥ यस प्रमाणम। "संस्कारभेदो वेगोऽय स्थितिस्थापकभावने। मुत्तमाव त वेग: स्वात कर्माजी वेगज: कचित्॥ खितिखापकसंस्कारः चितौ केचिचतुर्विष । अतीन्द्रियः स विज्ञेयः क्वचित सन्देऽपि

कार्णम्॥ भावनाख्यम्त मंस्कारो जीवहत्तिरतीन्द्रयः। उपेचानात्मकस्तस्य निश्वयः कार्णं भवेत्॥ स्मर्णे प्रत्यभिजायामप्यसी हेतुरुचते॥" इति भाषापरिच्छेदः ॥*॥

गुडिः भट्टविशेषजनकाकम्म । यथा । यद्यान-स्यापनान्तरं समीकाले हष्ट्रादिशङ्कया संस्कृ-ताग्निरन्यवानीयते तदा पुनभेसंस्क्रकारः कत्तं चा:। संमुद्धा उपलिप्य उन्निख्य उन्त्य यभ्य चयेत् एव संस्कारोऽनुगतोऽग्नी भूयः। इति ग्रह्मान्तरात्। इति संस्कारतत्त्वम्॥॥॥ दयविधम स्कारा यथा। विवाहः १ गर्मा-धानम र पुसवनम् ३ सीमन्तीत्रयनम् ४ जातकमी ५ नामकरणम् ६ अवप्रायनम् ७ चडाकरणम् ८ उपनयनम् ८ समावत्तं नम्१ ।। यवा द्वारीतः। गर्भाधानवद्येतो ब्रह्मगर्भ सन्द्धाति पंसवनात् पंसीकरोति फलस्यापनात् मातावित्वज पापानसबोइति रेतोरक्रगभी-पचातः पञ्चगुणां जातकमाणा प्रथममपोइति नामकर्णन दितीयं पाश्रनेन खतीयं चुड़ा-करणेन चतुर्घं खापनेन पञ्चमं एतंरष्टाभः संस्कारेगेभीपघातात् पूर्तो भवतीति। स्नानः मत समावलं नक्षिमिति कल्पतकः। इति संस्कारतस्वम्॥॥ याज्ञवल्काः।

"गर्भाधानस्तौ पंसः सवनं सन्दनात् पुरा। पष्ठे उष्टने वा सीमन्तः प्रसवे जातकमी च॥ प्रहत्ये कादग्रे नाम चतुर्ये मासि निष्कुमः। वह । जपायनं मासि चड़ा कार्या यथाकु तम्॥ एवमेनं: शमं याति बीजगभंसमुद्रवम् ॥"

संस्कतानामधिकारमाइ याच्चवल्काः।

भगिन्यव निजादंशाहत्वांशन्त त्रीयकम् ॥" प्रमंखता भातरी भगिन्धव पूर्वसंस्कतेषप-नीतै:। अन्यया मन्त्रपाठानधिकारापत्ते :इत्य-दाइतस्वम ॥ एषां विवर्षं तसच्च के द्रष्टव्यम्। गर्डपराणीत्रसंस्कारास्तवेव ८३। ८४ १८५ प्रधायेषु दृष्टवाः॥ *॥

ग्रय जीर्षदेवग्रहादिमं स्कारफलम । "श्रय चेज्जीर्षमं स्कार्विधिः पुर्खी महामुने! देवतादिषु कर्तव्यो महाभोगफलेप्सुभिः॥ मूलादष्टगुणं पुर्खं जीर्षमं स्कारती भवत्। तस्मादनायजीर्षेषु कार्यं संस्करणं सुने !। स्वकीयं परकीयं वा यथाविभवविस्तरैः॥ खतो वा परतो वाद्य यस्तु संस्कृतते सुरान्। स यावचन्द्रसूर्यो गीस्तावत्वालं सुखी-भवेत॥

लोकेष तेषु देवानां विरजस्केषु इष्टधीः। यथा गोमधयत्तेषु पश्ररोससमाः समाः॥ वसते दिवि इष्टाता जीवंसं स्कारकारकः। चनाया वा सनाया वा पुजनीयाः सदा सुराः॥ इति देवीपुराणे पूजाविधिनामाध्यायः॥

संस्कारजः, वि, संस्कारेण जातः। संस्कार-ग्रब्दप्रवेकजनधातोर्डप्रत्ययेन निष्पत्रः॥ संस्कारवर्ज्जितः, पुं, (संस्कारेण जातः ।)उप-नयनसंस्कारहोन:। तत्पर्याय:। ब्रात्य: २। इति हेमचन्द्रः ॥ दशसंस्कारहीने, वि॥ संस्कारहीनः, पं, (संस्कारहीनः।) ब्रात्यः। इत्यमरः ॥ संस्कारडीनत्वकालमाड । यसः । "प्रतिता यस्य सावित्री दश्वषाणि पञ्च च। ब्राह्मणस्य विशेषेण तथा राजन्यवैश्वयोः। प्रायिस भवेदेवां प्रोवाच वदतां वर: ॥" तथा साकण्डयः।

वैश्वखाष्टाधिकाद्यात् सावित्रीपतनं भवेत्॥" विषाुधर्मातिर। "बोडग्राव्दा हि विप्रख राजनाख दिविं-

"विप्रस्य पोडगाइर्वात् राजो दाविंगते:

श्रति:। विंगति: सचतुर्धी च वैश्वस्य परिकोत्तिंता॥ सावित्री नातिरिचित प्रत जहुँ निवस्ति॥"

इति मलमासतत्त्वम्॥ संस्कृतं, लो, (सं + क्र + क्र:।) लच्चापेतम्। इति सदिनी ॥ पाणिन्यादिकतव्याकरणसूत्र व उपेत उपगती लच्चापेतः साधुमन्दः। इत्य-मरटीकायां भरतः ॥ स तु द्ववाणी । यथा,

''गीर्व्यावावीवदनं मुकुन्द-संकोत्तनच्यासयं हि लोके। सुद्रक्षेभ तच न मुख्योधा-व सभ्यतेऽतः पठनीयमतत्॥" इति मुग्धबोधव्याकर्णप्रशंसाञ्चोकः॥

इति मलमासतत्त्वम् ॥ ॥ मंस्कतः, वि,(स + क + कः।) कविमः। इत्य-सरः॥ करणेन निर्वृत्तः क्रविमो घटादिः। ° यसस्कृतास्तु संस्कार्या भारतिभः पूर्व संस्कृतेः इति भरतः ॥ पतः । स्ततो गुणान्तराधानम् ।